

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie **S. B.**

podejrzanego z art. 271 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron

w dniu 31 marca 2016 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 15 lutego 2016 r.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości (sygn. akt X Kp [...])

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę X Kp [...] Sądu Rejonowego w R.
do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w R., jako właściwego miejscowo, wpłynęło zażalenie pokrzywdzonego Sądu Okręgowego w R. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Okręgowej w R. z dnia 12 listopada 2015 r. o umorzenie śledztwa przeciwko S. B., podejrzanemu o przestępstwo z art. 271 § 1 k.k.

Występujący Sąd Rejonowy podniósł, że sprawa dotyczy budowy siedziby Sądu Okręgowego i Sądu Rejonowego w R., zatem beneficjent inwestycji miałby rozpoznawać zażalenie jako sąd właściwy. Zdaniem Sądu w tych warunkach rozstrzyganie w kwestii zasadności umorzenia śledztwa przez sąd właściwy może być odebrane jako okoliczność niesprzająca obiektywnemu orzekaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Konieczność odstąpienia od ogólnej zasady właściwości sądu jawi się jako oczywista w wypadku, w którym sąd właściwy miałby orzekać w sprawie sądu nadrzędnego i we własnej sprawie (zasada *nemo iudex in causa sua*).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

aw